

[Gade]

Dernæst sagde ministeren noget, som er helt rigtigt, nemlig at der er store regionale forskelle. Jeg skal også sige, at vi under forarbejdet til dette forslag naturligvis overvejede, om man skulle gøre hele denne konstruktion forskellig for forskellige områder. Vi nåede frem til, at det ikke ville være hensigtsmæssigt, og har altså derfor valgt en generel model.

Imidlertid forstod jeg på ministeren, at selve konstruktionen efter ministerens opfattelse er overflødig, fordi der er noget i gang. Så vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Når ministeren mener, at hele konstruktionen er overflødig og dermed altså også tilskudsdel og den opmuntringsdel, der ligger i for alvor at få sat gang i vandbesparelserne og tage det store spring fremad, som der ligger heri i form af en meget voldsom og stærk reduktion i vandforbruget, skyldes det så, at de overvejelser, ministeriet i dag arbejder med, bare handler om en vandafgift, som er rent fiskal? Vi ved jo godt, at ministeriet arbejder med planer om en vandafgift – det vil vi vide om nogle måneder i hvert fald. Jeg ved ikke, om det kommer til at stå i det endelige papir, når ministeren fremlægger sine tanker om afgifter, men vi har jo i lang tid drøftet i fuld åbenhed i aviser osv., om der skulle laves en vandafgift, og derfor synes jeg, at de, der her stiller sig op og siger, at det måske er galt at diskutere vandafgift, i hvert fald kommer til lige at vende den skrå et par gange, for det kommer vi da vistnok til fortsat at drøfte.

Det, dette forslag handler om, er i virkeligheden ikke vandafgift, men hvordan man kan finansiere opbygningen af et system, som med sikkerhed fører til ganske drastiske vandbesparelser, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå at miljøministeren ikke kan se fornuften i. Bureaukratiet i dette forslag, som ministeren og andre er inde på, er da bestemt til at overse.

Det er sådan set ikke en CO₂-model, som fru Marianne Jøved er inde på. Det er energisystemet, vi har kopieret, kan man sige. Det er tilskud til forskellige typer alternativ energi, energisyn osv. Det er hele den konstruktion, som et stort flertal i Folketinget jo bakker op om og har syntes var fornuftig. Ikke fordi folk ikke selv var i gang, vil jeg gerne sige til alle her i salen, der har sagt det. Nej, folk var da i gang, folk var da villige, men man fandt ud af, at en konstruktion ligesom denne her på ener-

giområdet betød, at man fik forstærket den tendens, der var i befolkningen til at gøre noget ved det, og man fik lavet et økonomisk incitament til, at den proces blev forstærket. Det er den model, vi har bygget op her, og jeg har altså svært ved at forstå, at ikke flere af partierne har bakket op om den.

Dernæst vil jeg vende mig til Socialdemokratiets ordfører, som jo i hvert fald endte med at sige, at der vil være overensstemmelse mellem dette forslag og Socialdemokratiets forslag, der kommer om få dage – jeg har forstået, at det var om få dage, og derfor kan man godt undre sig over, at man ikke fik lidt mere at vide om det – og det siger jeg tak for, idet jeg forstår, at det er, fordi Socialdemokratiet er enig.

Derimod forstod jeg ikke, at det skulle ses specielt i en samlet strategi. Det skal det måske nok, men et element, der hedder vandbesparelse, må jo nødvendigvis, når vi taler om grundvand, være en selvstændig opgave. Selvfølgelig skal vi da også gøre noget mod forurening osv. Vi skal beskytte grundvandsressourcerne, men det er da en selvstændig opgave, som skal have selvstændige redskaber, og derfor synes vi, det er helt fornuftigt, at vi har fremsat et selvstændigt forslag om det.

Når man gør forureningen til et problem, som er så stort, at vi ikke skal diskutere vandbesparelser, synes jeg, at man snyder i debatten.

Vi skal nemlig spare på vandet under alle omstændigheder. Forureningen af grundvandet fører jo også til en indskrænkning af de tilgængelige ressourcer af vand til drikkevand. Det sker jo helt automatisk. Derfor er sammenhængen anderledes, end hr. Martin Glestrup sagde. Sammenhængen er faktisk sådan, at forureningsproblemet, som vi skal løse – ikke i dette forslag, for det er ikke det, det handler om – faktisk fører til, at man skal bruge endnu flere kræfter på vandbesparelse.

Fru Eva Møllers indlæg har jeg været inde på.

Venstre, forstod jeg, satsede stort set på, at vi kunne klare det ved kampagner. Det tror vi ikke vi kan, og det er, fordi vi faktisk har fordoblet vores vandindvinding fra 1970 til i dag. Vi skal i dele af landet have en meget drastisk nedgang, og det skal vi også af hensyn til noget, som ingen har været inde på, nemlig vandføringen i åer og vandløb, og af hensyn til grundvandsressourcerne.